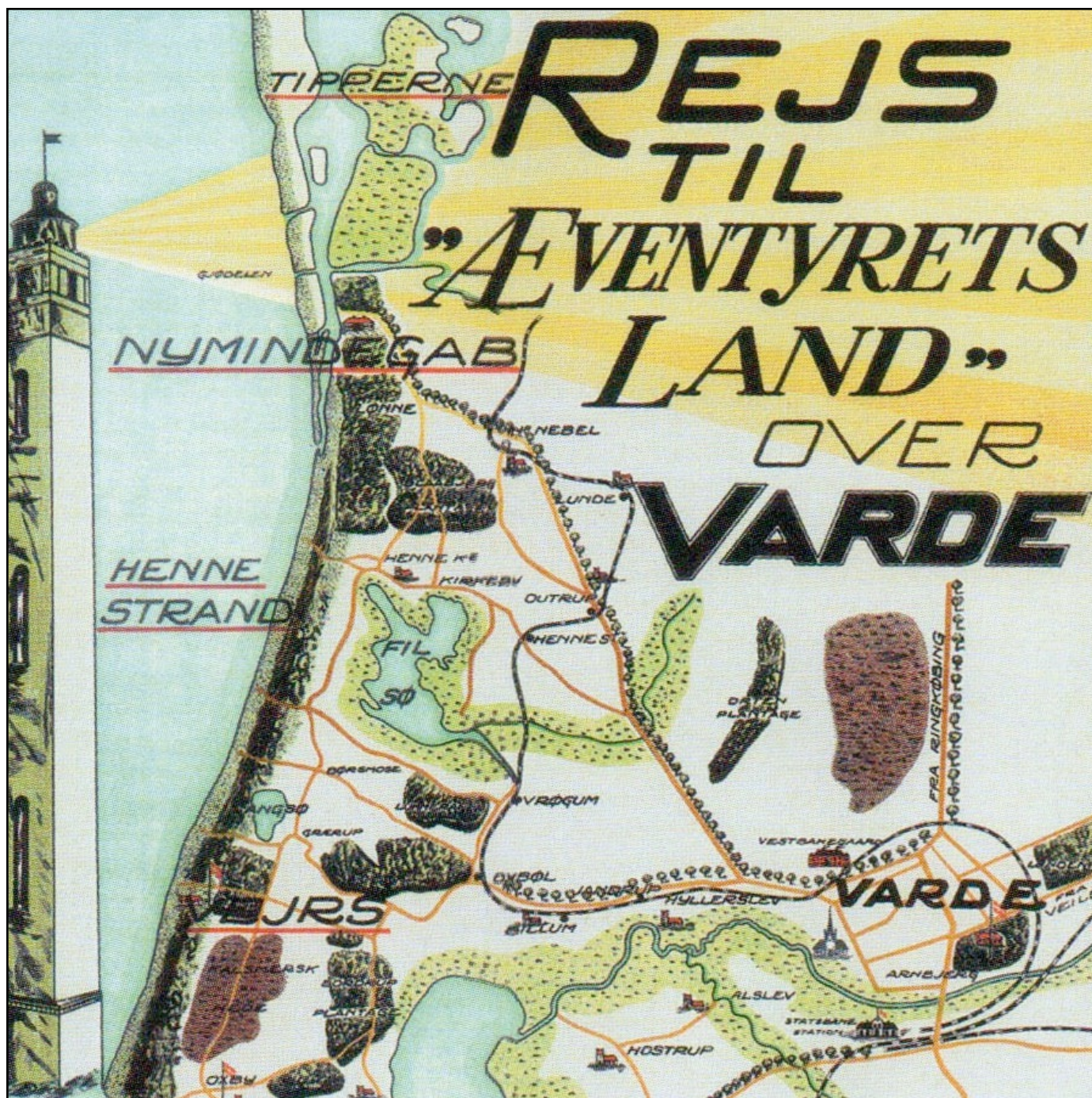

Peters julekalender

*24 små fortællinger fra min barndom
1959*

12. DECEMBER

TUREN TIL VARDE

I går kom flyttefolkene og pakkede alt det, der skal opmagasineres i Odense. Så nu er garagen næsten tom. Det er ikke meget, vi skal ha' med til Varde. Alle møblerne fra den fine stue, som vi næsten aldrig brugte, er kommet ud af garagen og skal så til Odense og ikke med til Varde.

Så i dag er flyttemændene kun kommet med en lille flyttebil, og nu varer det ikke længe, før de er færdige, og vi alle kører til Varde. Far har nemlig aftalt med

flyttemændene, at vi skal sidde bagi flyttebilen på fire spisestuestole. Så kan vi spare pengene til togbilletter - og det er da osse meget lettere, mener far.

Ulrik synes, det er spændende, at vi skal køre i flyttebilen til Varde, men jeg ved nu ikke rigtigt. Far har sagt, at det ikke er helt lovligt, så hvad nu hvis vi bliver stoppet af politiet. Far mener, at det nu nok skal gå.

Nu er alt i flyttebilen. Far og flyttemændene skal lige ha' en øl og mor, Ulrik og mig får en sodavand, før vi begynder turen.

Jeg kigger mig omkring. Det er måske sidste gang, jeg ser det lille hus, som vi har boet i det sidste år. I går sagde jeg farvel til alle drengene på vejen. Henry, hvor vi tit har set fjernsyn, Kåre, som altid var lidt fræk og tvillingerne overfor.

- Så er det nu, sir' én af flyttemændene. De har sat en lille trappe hen til bilen, så vi lettere kan komme op. Der står fire stole parat til os, og vi sætter os ned i halvmørket. Jeg kigger på mor, som smiler og hvisker - Det skal nok gå.

Så lyder der et smæk og dørene til flyttebilen bliver hamret i og låst, og alt bliver helt mørkt. Vi kan ikke komme ud nu, hvad nu hvis jeg skal tisse?

Motoren starter og det gir' et lille ryk i bilen, så er vi på vej.

Skal vi virkelig sidde i det her mørke hele turen? Men lige så stille bliver det lysere, og vi kan efterhånden se omridset af hinanden. Det er måske ikke så slemt.

Der er en lille sprække mellem de to døre, så hvis vi sætter øjet helt derhen, kan vi kigge ud. Far sir', at når vi har kørt i nogen tid, skal vi køre over Lillebæltsbroen. Efter Lillebæltsbroen synes jeg, vi kører op ad bakke og nedad bakke i lang tid, men pludselig kører flyttebilen ind til siden.

- Så skal vi ha' en lille pause, sir mor.

Flyttemændene får dørene lukket op, og lidt efter sidder vi og drikker kaffe og sodavand, og mor har købt wienerbrød. Det er ellers sjældent, vi får det.

Da vi kører igen, kan jeg se, at landskabet bliver mere og mere fladt, og jeg lægger osse mærke til, at køerne på markerne ikke mere er rødbrune men hvide og sorte. Underligt!

Jeg synes, vi kører og kører. Er der virkelig så langt til Varde? Nu må vi da snart være der! Ikke fordi jeg glæder mig, men jeg er træt af at sidde her i mørket. Hvordan mon blir' at bo i en lille lejlighed i en stor by? Der er så mange ting, som jeg har spekuleret på, men jeg tror nok, at det bedst ikke at tænke for meget på alt det nye. Det er jo ikke mig, der bestemmer, hvor vi skal bo. Jeg tror nu heller ikke, at mor er så glad for, at vi skal flytte helt til Varde. Hun sir' ikke noget, men jeg kan mærke det på hende. Jeg tror, at den eneste, som synes, alt det her er spændende, er Ulrik. Han er for lille til at forstå, hvad det hele rigtigt går ud på. På en måde, ville jeg osse gerne ha'

det sådan - ikke vide og forstå, hvad der sker. Men det kan jeg ikke. Jeg er blevet for gammel. Selv om mor prøver at være glad, når hun er sammen med Ulrik og mig, ved jeg godt, at det er hun slet ikke. Hun prøver bare, men inderst inde ved jeg, at hun er ked af det. Hun kommer langt væk fra alt det, hun kender. Jeg hørte hende sige en dag far var hjemme fra Varde, at hvad skulle hun da lave i en lille lejlighed. Vi kunne lige så godt være blevet sendt til Sibirien. Det forstod jeg ikke. Hvorfor skulle vi sendes et sted hen, og hvor lå Sibirien?

- Så er vi der snart, sir' far pludselig, - nu drejer vi ved Korskroen. Så er der ikke mange kilometer tilbage.

Korskroen i sin velmagtsdage - før motorvejen kom. Bagved ses den legendariske Korskrobane.